

૧૨૧. નંદ ભુવનના ઓટલા

નંદ ભુવનના ઓટલા ઉપર વ્હાલો ઘૂંટણીએ ચાલે રે
પગના ઝાંઝર રૂમઝૂમ વાગે, વીછવાને ઠમકારે રે
વ્હાલા વીછવાને ઠમકારે રે
કેડે કંદોરો કાનજીને શોભે, ઝાંઝરને તાલે આવે રે
ગળામાં વાઘનખ પહેર્યા વ્હાલાએ, હીંડતા હીંડતા હાલે રે...
નંદ ભુવનના ઓટલા ઉપર વ્હાલો ઘૂંટણીએ ચાલે રે
બાહે બાજુ બંધ બેરખા પહેર્યા, નખરા કર્યા છે મારા નાથે રે...
નંદ ભુવનના ઓટલા ઉપર વ્હાલો ઘૂંટણીએ ચાલે રે
અલબેલાના અંગે છે ઝભલું, લાલ રેશમનો રૂડો વાઘો રે...
મંદમંદ મોહન મલકી રહ્યા છે, બોલાવું તેમ જાય આઘા રે...
નંદ ભુવનના ઓટલા ઉપર વ્હાલો ઘૂંટણીએ ચાલે રે
કાનોમાં કુંડળના ચમકારા મારે, તિલક કર્યું છે ભાલે રે...
જરી ભરતની ટોપી છે શિર પર, મેશનું ટપકું ગાલે રે... નંદભુવન...
બાલમુકુન્દની ઝાંખી રે કરતાં, સત્યજીતને બધું મળીયું રે...
જાણે અજાણે મનડું અમારું, મોહન વરને વરીયું રે... નંદભુવન...

